

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет іноземної філології

Кафедра теорії і практики англійської мови та прикладної лінгвістики

ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Кафедра іноземних мов

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ “ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ”

Кафедра індосвропейських мов

***“Сучасні проблеми германського та романського
мовознавства”***

Матеріали

***третьої Всеукраїнської науково-практичної
заочної конференції***

Рівне

2015

ББК 81.0
С 91
УДК 81

Сучасні проблеми германського та романського мовознавства: Матеріали третьої Всеукраїнської науково-практичної заочної конференції, 23-24 квітня 2015 року, Рівне. – 263, [2]с.

До збірника увійшли матеріали третьої Всеукраїнської науково-практичної заочної конференції “Сучасні проблеми германського та романського мовознавства”, присвячені актуальним напрямкам досліджень у галузі філології та методики викладання мов.

Матеріали збірника можуть бути корисними для науковців, дослідників, лінгвістів, аспірантів, пошукувачів, викладачів та студентів вищих мовних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри теорії і практики англійської мови та прикладної лінгвістики (Рівненський державний гуманітарний університет).

Заступники головного редактора:

Бігунова Світозара Анатоліївна – кандидат психологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

Деменчук Олег Володимирович – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет)

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, ректор Рівненського державного гуманітарного університету

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету іноземної філології (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ковальчук Інна В'ячеславівна – кандидат психологічних наук, доцент, завідувач кафедри індоєвропейських мов (Національний університет “Острозька академія”);

Губіна Алла Михайлівна – кандидат психологічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов (Луцький національний технічний університет);

Воробйова Людмила Михайлівна – кандидат філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Калініченко Михайло Михайлович – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет)

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 8 від 28.03.2015 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

Мороз Л.М.

м.Рівне

ПЕДАГОГІЧНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ФІЛОСОФІЇ ВИХОВАННЯ НІМЕЦЬКИМИ ПРОСВІТНИКАМИ

Інтерес до проблеми виховання на різних етапах розвитку людської цивілізації розвивався нерівномірно. Аналіз історичної, педагогічної, філософської літератури, творів класиків педагогіки дає можливість простежити тенденції в розробці цієї проблеми залежно від рівня економічного та соціального розвитку суспільства, рівня розвитку наукових знань, загального рівня розвитку виробничих сил людства.

Щоб розкрити сутнісні ознаки виховного процесу, доцільно поняття “виховання” показати у зв’язку з поняттям “освіта”, коли в процесі навчання і виховання особистість по-справжньому освічується, тобто розкриває в собі розумові, морально-духовні та фізичні сили.

Як категорія педагогіки, поняття “освіта” від самого початку розвивалося в контексті антропології та філософії. Згідно з таким підходом, сили особистості мають освічуватися, орієнтуючись на певний образ людини. Останній може ототожнюватися із всебічно розвиненою особистістю, або (як у християнській етиці) орієнтуватися на досконалість, що дорівнює Абсолюту, чи на набуття людиною образу людського у часі історії і просторі культури [1, 116].

Таким чином, освіта завжди пов’язується з особистістю. Однак, хоча освіта й визнає як необхідну передумову свого існування зовнішні моменти, що чинять на неї певний вплив, цей процес освоєння світу відбувається в межах особистості, в просторі світовідчуття суб’єкта. Водночас освіта виступає внутрішнім процесом, який розвивається під впливом внутрішніх спонук та інтересів особистості. Зовнішнє коло явищ може лише підготувати процес освіти, тоді як безпосередній освітній розвиток відбувається в межах суб’єкта і завдяки його особистісним зусиллям.

Освіта завжди пов'язана із самовизначенням особистості; вона являє собою постійний, важкий і тернистий шлях, що веде від повного підкорення чужій думці до самовизначення. Завдяки освіті індивід перетворюється на ціннісну особистість у повному розумінні цього слова. Звідси маємо підставу визначити феномен виховання, як перетворювальну діяльність педагогів-вихователів, котра спрямовується на зміну свідомості, світогляду, психології, ціннісних орієнтацій, знань і способів діяльності особистості, що сприяють її якісному зростанню і вдосконаленню. Цілі виховання – це очікувані в результаті реалізації системи виховних дій зміни особистості [2, 78].

Саме в німецькій класичній філософії було висунуто принципово нове розуміння сутності виховання людини та її природи. Проблема дитини, критичний розгляд передумов її пізнавальної діяльності стали в центрі уваги відомого філософа І. Канта. На його думку, здатність людини бути самодостатньою істотою виводиться з тієї обставини, що вона може перетворювати свої природні схильності і володіти ними. Саме І. Кант започаткував необхідність філософського підґрунтя для вивчення природних задатків дитини, висловивши думку про “культуру здібностей”, які являють собою акт свободи діючої людини [3, 125]. Епоха Просвітництва – епоха беззастережної віри в силу людського розуму, критики релігійного марення, надії на досягнення гармонії в ідеалах Свободи, Рівності, Братства і Миру. Розум і наука проголошуються вирішальними у пізнанні “природного порядку”, що відповідає справжній природі людини і суспільства. Раціоналізм стає філософською основою світогляду епохи Просвітництва. Поляризація класів виявилася підставою поляризації в культурі. Водночас епоха була пов'язана не лише із соціальними змінами, але й науковим прогресом.

“Пізнай істину, і вона зробить тебе вільним” – розум стає більш логічним і моральним та чіткіше усвідомлює свої головні цілі – досягнення рівності, свободи і справедливості через розвиток культури, науки й освіти. Натуральне, природне сприймається як істинне, але культура може заважати

безпосередньому розкриттю успадкованої доброї людської природи. “Природна людина” перетворюється на “людину загалом” – абстрактну істоту в основі своїй розумну, добру і суспільну. У цьому контексті слід згадати широко відому сакраментальну тезу І. Канта щодо потреби формувати в людини здатність послуговуватися власним розумом. Цією тезою німецький філософ заявляє про переосмислення функцій освіти, школи для людини та людства в цілому. “Просвітництво – це вихід людини зі стану незрілості, в якому винна вона сама. Незрілість – це нездатність послуговуватися власним розсудком без керування з боку інших” [3, 25]. Йдеться про те, що освіченою слід вважати не ту людину, яка знає все або, принаймні, багато. Насправді, освіченим можна вважати того, хто здатен до самостійної праці, до власного саморозвитку та вдосконалення, хто спроможний виявити мужність користуватися власним розумом для здійснення нових проривів – у науці, в суспільній, культурній сфері тощо. Навіть якщо це пов’язано з помилками, труднощами, невизнанням, насмішками з боку поміркованої більшості. Адже саме диваки здійснюють відкриття, спрямовують прогресивний поступ людства. Кантівська філософська система є одним із базових вчень для філософії освіти. Засновник трансцендентального ідеалізму сам був одним із перших філософів, що практично займалися педагогічною діяльністю, а, отже, мав викласти своє вчення так, щоб воно набуло форми “всезагального сповіщення”. Ідея освіти імпліцитно була присутня в його концепції, але не як певна раціонально визначена мета, а як мета, що до кінця не визначена, а тому лишається відкритою. І людина в такій концепції розглядалася теж як проект – незавершений проект.

Таким чином, з часів Просвітництва сформувалася думка про те, що освіта не може бути зрозумілою без поняття мети. Більше того, мету освіти слід шукати й пояснювати не механічним шляхом через експлікацію причинно-наслідкових зв’язків, але розуміти (у герменевтичному сенсі розрізнення “пояснення” і “розуміння”) лише як мету без мети, тобто

відповідно до апріорного принципу доцільності, обґрунтованого Кантом у трансцендентальній естетиці. Тому що мета освіти не задана для неї наперед, а створюється й усвідомлюється одночасно в історичному процесі формування людини.

ЛІТЕРАТУРА

1. Herwig Blankertz Die Geschichte der Pädagogik/ Herwig Blankertz. – Wetzlar, 1982. – 319 S.
2. Edwin Hoernle Schulpolitische und pädagogische Schriften/ Edwin Hoernle. – Berlin, 1998. – 218 S.
3. Immanuel Kant: Was ist Aufklärung?/ Immanuel Kant. – Berlin, 1923. – 169 S.

І. В. Перішко

Рівне

АСПЕКТИ НЕОБХІДНОСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ МАРКЕТОЛОГІВ ДО ІНШОМОВНОГО СПІЛКУВАННЯ ДЛЯ ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Особа, яка свою діяльність проводить в галузі туризму, перш за все повинна чітко розрізняти організаційні форми туризму, який поділяють на міжнародний і внутрішній туризм. До міжнародного туризму належить в'їзний туризм – подорожі в межах України осіб, які постійно не проживають на її території, та виїзний туризм – подорожі громадян України та осіб, які постійно проживають на території України, до інших країн. Тому виникає гостра проблема підготовки майбутніх маркетологів до туристичної діяльності для іншомовного спілкування з іноземними туристами.

Готовність до іншомовного спілкування в галузі туризму має відношення до відповідних видів туризму, а саме: дитячого; молодіжного;

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ

Бігунова С. А., Зубілевич М. І. The Non-Verbal and Verbal Components of Etiquette in Virtual Communication	6
Білоус Т. М. Процеси оптимізації міжкультурної комунікації як особливої форми соціальної взаємодії в контексті сучасного діалогу культур	13
Войтенко І. Г. Мовленнєво-етикетний стереотип у англomовному політичному та економічному дискурсі	17
Воробйова Л. М. Семантика слова: психолінгвістичний аспект	23
Ногачевська І. О. Проблема мовної особистості у контексті творчої діяльності	31
Романюк С. К. Мовленнєвий вплив як прагмалінгвістична проблема.....	37
Самборська І. М. Изучение семантики слова: когнитивно-прагматический аспект.....	44

СЕКЦІЯ 2. ТРАДИЦІЙНІ ТА НОВІТНІ АСПЕКТИ ЛІНГВІСТИЧНИХ ТА ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Бігунов Д. О. Конфлікт у художньому дискурсі	49
Валько О. В. Тлумачення терміну “емфаза” у мовознавчих студіях	53
Верьовкіна О. Є. Коментар автора в оповіданнях Р.Дала.....	57
Вєтрова І. М. Лексико-семантичне поле “рух” в англійській та українській мовах.....	63
Вовчук Н. І. Коннотативність поетических новообразований.....	67
Воробйова І. А. Способи утворення оказіональних антропонімів у романах Террі Пратчетта.....	72
Дзюман І. І. Проблема системного вивчення ідіоматичних виразів.....	78
Івашкевич Е. Е. Особливості перекладу О.Логвиненком роману Дж.Д.Селінджера із використанням стратегії «суто авторський переклад».....	82

Касаткіна-Кубишкіна О. В.

До питання структурно-семантичних та граматичних особливостей фразеологічних одиниць з колірним компонентом..... 88

Корженевська О. В.

Комунікативно-прагматичні аспекти вивчення юридичних текстів..... 92

Мороз Л. В., Кисляк О. В.

Значення творчості Романа Бжеського для розвитку сучасного історичного процесу в Україні 99

Мороз Л. В., Шкода Н. В.

Сюжетно – композиційні новації – провідний чинник жанрового розвитку художніх життєписів..... 103

Приходько В. Б.

Інтертекстуальність та переклад 107

Сербіна Т. Г.

Народна афористика в газеті як елемент мовної гри 111

СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Антоненко Н. Є.

Listening: Problems and Solutions 118

Антюхова Н. І.

До проблеми становлення творчого потенціалу майбутнього вчителя іноземних мов 124

Богачик М. С.

Системотвірні чинники процесу засвоєння англійських комп'ютерних неологізмів студентами педагогічного університету 140

Бойко Н. Г.

Використання пісенного матеріалу у формуванні комунікативної компетенції школярів на уроках іноземної мови..... 144

Джава Н. А.

Gruppenlesen mit vier Strategien – reziprokes Lernen und Lehren 151

Зубілевич М. І., Бігунова С. А.

Природа виникнення та класифікація порушень граматичної правильності англійської писемної комунікації 154

Кіндрат Н. П.

Використання можливостей інтернету при дистанційному навчанні..... 158

Кочубей О. С.

Запровадження компетентнісного підходу у підготовці фахівців з вищою освітою..... 165

Моргачова І. В.

До проблеми становлення професійної компетентності майбутніх юристів..... 174

Мороз Л. В.

Polemik: Bildung gegen Ausbildung..... 180

Мороз Л. В., Новосад Н. І.	
Die Stunde der Individualität in der Pädagogik.....	186
Мороз Л. М.	
Педагогічна інтерпретація філософії виховання німецькими просвітниками.....	190
Перішко І. В.	
Аспекти необхідності підготовки майбутніх маркетологів до іншомовного спілкування для туристичної діяльності.....	193
Трофімчук В. М., Дуброва А. С.	
Рациональне використання рідної мови під час навчання іноземної.....	197
Федоришин О. П.	
Формування позитивної мотивації до вивчення іноземної мови на початковому етапі.....	200

СЕКЦІЯ 4. ЗІСТАВНА ЕТНОЛІНГВІСТИКА ТА ТЕРМІНОЛОГІЯ В АСПЕКТІ МОВНИХ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНИХ КАРТИН СВІТУ

Байло Ю. В.	
Транстермінологізація англійських термінів військової справи.....	204
Деменчук О. В.	
Perception Vocabulary in English, Polish and Ukrainian: a Cognitive-Onomasiological Approach.....	206
Замашна С. М.	
Особливості комунікативної поведінки англійського й українського народів.....	215
Івашкевич Е. З.	
The Structure of Social Intellect of the Person.....	222
Калініченко М. М.	
Творчість Емілі Дікінсон в дискурсі популярної жіночої літератури Сполучених Штатів першої половини ХІХ сторіччя.....	225
Константинова О. В.	
Двокомпонентні термінологічні словосполучення англійської термінології оподаткування.....	227
Михальчук Н. О., Чала Ю. М.	
Особливості впливу французьких запозичень на динаміку лексичної системи англійської мови.....	233
Ярута Н. П.	
Особливості нових лінгвістично-політичних досліджень в Україні.....	248
Яцюрик А. О.	
The study of productive or “problem” thinking.....	256
ІНФОРМАЦІЯ ПРО АВТОРІВ.....	260